

GA-PA se přece jede!

Právě v těchto dnech, kdy otevíráte stránky „Květů“, burácejí po kamenitých cestách a alpských úbočích v západoněmeckém Garmisch-Partenkirchenu motocykly. Nejlepší motocyklisté z řady evropských zemí dokazují tam kvalitu svých strojů i své jezdecké mistrovství v XXXIII. ročníku tradiční Mezinárodní šestidenní motocyklové soutěže. Loni ve Špindlerově Mlýně se Mezinárodní trofej stala kořistí západoněmeckých jezdců. A tak letos putovali motoristé se svými stroji za vítězi – do Ga-Pa. Mezi nimi i naši. Do Ga-Pa jsme poslali do soutěže o Mezinárodní trofej družstvo ve složení: B. Roučka (ČZ 125), Polanka a Pudil (oba na ČZ 175), Klim a Matějka (oba na Jawa 250) a Šedína (Jawa 350). Dvě mužstva, která bojují o Stříbrnou vázu, tvoří jezdci: J. Šulc, Hamršíd a Štěpán (všichni na Jawa 250), Buchnar (Jawa 350) a A. Roučka, Darebný (ČZ 125), Zemen a Štástka (ČZ 175). V soutěži klubových týmů jedou také dva československé – Dukla Praha a ÚAMK.

Dnes už známe výsledky prvních dnů Šestidenní. Naši jezdci, když předloni v Ga-Pa zvítězili, nedokázali své prvenství loni ve Špindlerově Mlýně obhájit. Zklamaly

především stroje ČZ, a tak Trophy-tým Německé spolkové republiky dojel bez trestných bodů a zvítězil. Letos doznaly stroje ČZ některých změn. Továrna totiž věnovala strojům určeným pro Šestidenní neobvyklou péči a jejím výsledkem jsou motocykly se zesílenými rámy i převodovkou i s několika dalšími úpravami, slibujícími větší spolehlivost strojů. Naši jezdci se podrobili důkladné přípravě v půvabném Kokořínském údolí na náročné trati tradiční mšenské soutěže, a tak odjžděli do Ga-Pa opět s dobrými vyhlídkami.

Kolem letošní Šestidenní byla tak trochu zamotaná historie. Dlouho se rozhodovalo o tom, zda bude mít západoněmecký motoristický svaz dostatek prostředků k tomu, aby mohl Šestidenní uskutečnit. Když pak přišla definitivní zpráva o tom, že se Šestidenní jede v Ga-Pa, nebyl klid mezi motoristy nadlouho. Známa západoněmecká motocyklová továrna Maico oznámila, že snižuje výrobu a že jí hrozí i zastavení výroby. Krise tak začala znovu ohrožovat uskutečnění Šestidenní soutěže v NSR.

Konec byl však dobrý – Maico nelikvidovala a v Ga-Pa se soutěž jede. Naše družstvo bylo opět omlazeno, také v klubovních týmech i ve Stříbrné váze jede několik mladých nadaných soutěžních jezdců, pro které bude Ga-Pa prvním těžkým mezinárodním oříškem na sportovní dráze soutěžního jezdce. A tak jsme právem zvědaví, zda se československým motoristům podaří podruhé odvézt z Garmisch-Partenkirchen Mezinárodní trofej, označující zpravidla zemi, která má nejlepší motocykly... (zp)

Náš snímek je ze Špindlerova Mlýna. Náš reprezentant A. Roučka, který jede v Ga-Pa také, vyjíždí na Modré kameny před Italem Zinem.

FOTO ČTK

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

38

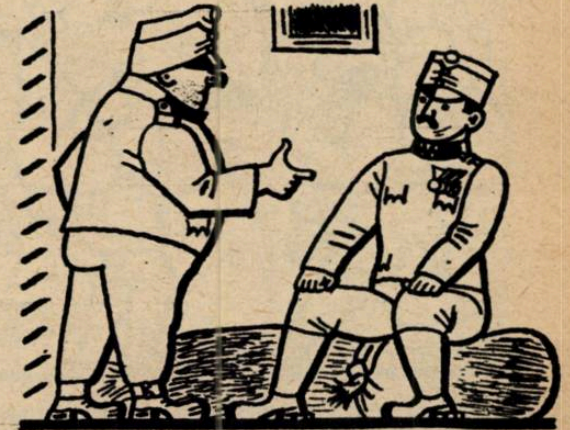
Ilustruje Jos. Lada

1. Když se Švejk objevil mezi vojáky, přijal ho jedno-ročák Marek zvoláním: „Hroby se otvírají, mrtví vstávají, den posledního soudu se blíží! Švejku, ty vandráku, už jsi tu zas?“ – „Snad nemáš vliv mluhu, abys mě neviděl,“ dojatě řekl Švejk: „Já ti dám kus kuřete.“ A pak, když přišel sluha Baloun a díval se na Marka, až mu tekly z huby sliny, Švejk zas rozvázal ranec a rozbalil onučky: „Jez, neřáde, já ti schoval kousek slepice. A co se, kluci, dělo s váma?“ – „My jsme to šněrovali sem a tam,“ pronesl jedno-ročák, „jako bysme drátovali zeměkouli.“

2. „Švejku,“ dodal jedno-ročák, „za to kuře napíšu vo tobě do dějin regimentu takovouhle historii: „Nepříteli podařilo se objeviti naši baterii. Posílá granát za granátem, déšť železa stříká do všech směrů. Kolem leží mrtví a ranění. Zbývá poslední dělo schopné k boji a jen jediný k jeho obsluze. Je to Josef Švejk, který neohroženě přispěchal baterii na pomoc. Nebylo možno ho zdolat, jak smrti, tak Rusům byl příliš tvrdým! Nyní jest „velký stříbrný peníz“ jeho majetkem.“ – „To je jako ten Jabůrek,“ ozval se nadšeně Švejk, „co u Králového Hradce stál a pořád ládoval.“

3. Život v táboře utíchal, vojáci se ukládali k spánku. Bylo sem slyšet dunění děl, hrčení vozů, dusot pěchoty a jízdy, která táhla celou noc; nadporučík Lukáš, lehaje na otep sena ve světnici, řekl Švejkovi: „Víš, Švejku, že jsem do nejlepšího? Že budem jíst tu kaši tak horkou, jak se vydá z trouby?“ – Švejk odhodlaně odvětil: „Vona ta kaše, pane obrlajtnant, studená za nic nestojí; vono v ní sádlo zastydne a pak se to moc lepí na zuby a na patro. Krupičnou kaši já nerad, ještě tak bramborovou se škarkama. No, ráno budem vidět, jakou nám Rusové zavařejí.“

4. Druhý den ráno, když už stál batalión pohotově, vylezl hejtman Šagner na prázdný sud a začal řečnit. Zdůrazňoval, že už dohnali nepřítel téměř na hranice, ještě pár metrů a Rusové na kolenou budou prosit o mír. Zapřísahal vojáky, že on je povede železnou zdí, aby se nebáli a aby si zachovali pověst železného regimentu, který nikdy necouvl a vždycky zvítězil. Tvrdil, že čím dříve se přivede rozhodnutí na válečném poli, tím dříve se vrátíme k milovaným rodinám, do náručí milujících žen. Velké boje pry už nebudou, protože Rusové nemají už čím střílet...

5. a granáty nabíjejí jen pískem. A nyní našemu veliteli nejvyššímu, císaři pánu: „Hurrá, hurrá, hurrá!“ Vojáci zakřičeli ne zrovna ohnivě: „Hurrá!“ a hejtman, sestoupiv se sudu, řekl již neoficiálně: „Do zajetí nelezte, to byste, možná, nepřišli domů z Ruska ani za deset let. Kdyby někdo padl, dostane za něj žena 300 K; ostatně, do skonání světa tu být nemůžeme. Či chcete někdo žít věčně?“ Zadíval se mezi vojáky a jeho zrak utkvěl na tváři Švejka tak pronikavě, že tento vystoupil ze řady a salutuje řekl: „Poslušně hlásím, že nechci!“ A pak byl dán povel „Marš!“

6. Kanóny bouchaly prudčeji a hustěji; rána sledovala ránu. Švejk šel po boku Balouna, těsně za Lukášem; obr mlýnář se modlil, máje ruce sepjaty na patron-taškách, a Švejk ho utěšoval: „Neboj se, když tě zabijou, dostane žena za tebe stopadesát zlatejch, slyšel jsi, že to hejtman povídal.“ Najednou se děla ozvala někde daleko naproti a přes hlavy vojáků něco s hukotem přeletělo; ti, kteří byli v poli po prvé, ohlíželi se zvědavě a staří mazáci je ubezpečovali: „Dokud to jde přes nás, je to dobrý; ale až takovej hrnek vletí mezi nás, to se, kluci, neudržíte smíchy!“